

[Undervisningsministeren]

fald den ene elevorganisation har set positivt også på de sidste tilføjelser.

For et år siden var der nogle, der ganske vist urimeligt, men alligevel sagde, at der var for meget supermarked i det, vi sad med, der var for få bindinger. Denne anklage kan man rolig sige man ikke længere kan komme med. Nu er der virkelig kommet nogle bindinger. Nogle kan mene for mange, og jeg tror, fremtidens elever vil mene, at der er lidt for mange bindinger, men det må man jo så drøfte. Det vil jo stadig være muligt at lave forsøg, og så må vi jo se, hvordan det går, hvis der er nogle, der vil forsøge sig uden nogle af disse bindinger.

Jeg er tilfreds. Regeringen er tilfreds. Vi synes, at det, vi står med i dag, er bedre end det, vi stod med for et år siden, og det afgørende er, at vi har kunnet blive enige om noget, der er let forståeligt og klart. Arbejdet har i virkeligheden været afsluttet allerede i flere måneder. Udvalg er gået i gang, alle ved, hvordan fremtidens gymnasium ser ud, og det tror jeg i virkeligheden har skabt en lettelse i hele gymnasieverdenen.

Hvis man tager hr. Korneliusens 10 punkter, så er det let at påvise, hvordan den reform, vi nu vedtager, også efter hans mening trækker i den rigtige retning på langt de fleste af punkterne.

Hvis man ser på, hvad hr. Riishøj har sagt ved forskellige lejligheder, så er det jo i virkeligheden noget nyt, at han her i dag pludselig tilslutter sig Socialdemokratiets indvendinger; han er tidligere kommet med nogle ganske andre meldinger. Det hænger nok lidt sammen med, at Gymnasieskolernes Lærereforening vel har haft svært ved at skjule, at de ser med tilfredshed på de ændringer, der er kommet ind. De skaber nemlig lidt større tryk for lærerne, men til gengæld lidt færre valgmuligheder for eleverne. Det er vel rent ud sagt det, der er sket, og det kan der godt være megen rimelighed i; det står regeringen i hvert fald fuldt ud bag.

Så jeg vil fastholde påstanden, at selv om bredden ikke viser sig i antallet af grønne knapper på tavlen nu om lidt, så er bredden klart demonstreret for det første i de stærkt uklare ting, der siges af dem, der vil stemme imod. For det andet i, at vi for et år siden var lige ved at få en meget stor enighed omkring noget, der ligner dette her på en række punkter. Og for det tredje i, at der jo i reali-

teten ikke har været nogen gymnasiedebat de sidste 3-4 måneder. Hvorfor? Fordi hele gymnasieverdenen lige siden nytår har regnet med, at denne sag nu var afgjort for mange år frem i tiden. Det er nemlig det, der er sandheden.

Riishøj (SF):

Jeg skal kun kort sige til undervisningsministeren, at jeg da også er ked af, at vores landsmøde ikke vedtog et uddannelsesprogram. Men noget, vi var enige om, var gymnasiet. Der var ikke nogen forskellige meninger.

Når undervisningsministeren siger, at vi har haft forskellige holdninger, så er det altså ikke rigtigt. De ting, vi har lagt vægt på skulle ind i en gymnasiereform, er de elementer, jeg nævnte her. Det har været politikken hele tiden.

Som jeg nævnte i begyndelsen – undervisningsministeren hørte vist ikke efter – er vi altså i SF enige om gymnasiet, men der er beklageligvis nogle ting, vi ikke er enige om. Men dem må vi så se at få løst.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 64 stemmer (KF, V, RV, CD, FP og KRF) mod 52 (S, SF og VS).

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 111:

Forslag til folketingsbeslutning om kvinderepræsentation i visse bestyrelser, fonde og lignende.

Af Lone Dybkjær (RV) m.fl.

(Fremsat 30/1 87. Første behandling 6/3 87. Betænkning 19/5 87).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.